

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: W. Broos

Titel: De mulo-jaren van Gert van Santen

Druk: 1

212 blz.

band). 19 t.d.t. 212 blz. Dit prachtige dikke boek met zijn suggestieve bandteekening van Lutz is voor onze jongens stellig een begeerenswaardig bezit. Gert van Santen, zoon van een kleinen boer in Griendwijk, wordt leerling van een stads-Mulo-school. Hij blinkt al spoedig uit, maar wordt in 't begin erg geplaagd, en gaat zich schamen voor zijn kleeren en zijn familieleden. Door zijn zucht om in alles te zijn als zijn vrienden, wordt hij langzamerhand tot verkeerde dingen gebracht: hij slentert 's avonds langs de straat en rookt sigaretten. Om aan geld te komen, verkwaanselt hij schriften van school en knoeit met de kas van de voetbalclub. Zelfs de geldelijke zorgen van zijn vader en de zware ziekte en het sterven van zijn moeder zijn hem geen voldoende waarschuwing. Eindelijk komt het bedrog uit en door veel schande en verdriet leert Gert waarlijk bidden. Hij gaat van school af, maar de vader van zijn vriend bezorgt hem een kantoorbetrekking, en zoo vindt Gert een nieuw begin. 80 cent voor een dergelijk kapitaal werk, met mooie letter en goede illustratie is een koopje! Maar van nog grootter belang is, dat de inhoud op zulk hoog peil staat. Het gezin Van Santen is een geloovig gezin; ondanks allen tegenspoed en druk blijft het vertrouwen op God onverzwakt. Roerend is het sterfbed van moeder, als ze afscheid van man en kinderen neemt. Door de opvoeding in die omgeving blijft het geweten van Gert kloppen, hoewel hij telkens aan booze influisteringen gehoor geeft. Een afschrikwekkend voorbeeld voor anderen. Doch ook de vergevende liefde van Christus wordt openbaar, na boete en oprecht berouw. Dat is een groote verdienste. Evenzeer, dat de verhaaltrant de lezers zeker vasthoudt, totdat ze Gerts avonturen ten einde toe hebben gevolgd. Of we gansch geen aanmerking hebben? Toch wel. We vinden dat het Joodje Jaap Cohen al een heel slechte rol speelt: een minder sympathieke trek in dit overigens zoo frissche en prettige verhaal. En verder houden we niet van de realistische schooljongenstaal: „hok“, „stom“, „bulle-bakkenbeest“, etc. We bevelen dit royale, goedkoope, echt Christelijke boek hartelijk aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1938

Auteur: W. Broos

Titel: De mulo-jaren van Gert van Santen

Druk: 1

212 blz.

jongensboek; geschikt voor een leeftijd van ± 12-14 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Gert van Santen, een boerenzoon, gaat naar de Mulo in de stad. Dat is voor hem een heele overgang. Maar de omgang met de stadsche jongens vlot al gauw. Hij leert flink, doet ook mee in de voetbalclubs, waarin hij uitblinkt. Een heele voetbalwedstrijd wordt ons zelfs beschreven. Het gaat echter op de boerderij niet best. Dientengevolge krijgt Gert ook maar weinig zakgeld. Niet genoeg om mee te kunnen doen met de jongens, die na schooltijd de stad intrekken. Gert neemt zijn

toevlucht tot diefstal. Eerst heel in het klein. Maar hij komt erg in de knel te zitten, doordat zijn kas als penningmeester van de voetbalclub niet klopt. Godsdienstig opgevoed, kost het hem wel strijd. Gerust is hij er niet onder. Eindelijk wordt hij betrapt, als hij weer schriften op school steelt. Nu komt alles uit. Thuis zitten ze in groote zorg, want het boerderijtje moet verkocht worden. Moeder is heel ernstig ziek en nu dit er nog bij. Gert bekent. Alles komt tenslotte in orde. Hij moet wel van school af, maar als eerste bediende bij den notaris, met wiens zoon Gert in de klas zat, gaat hij nu geld verdienen voor zijn vader - moeder is onderusschen gestorven, - die van de boerderij af is. Tegelijk krijgt hij bijlessen van den zoon van den notaris, zoodat hij toch nog eind-examen zal kunnen doen. Het loopt wel heel mooi af. Algemeene op- of aanmerkingen: Een spannend verhaal, waarin mooie hoofdstukken staan. Maar er zijn ook zeer ernstige bezwaren. Gert gaat op een openbare u.l.o., terwijl er in het stadje, wat verder, een Christelijke u.l.o staat. Het verhaal over den voetbalwedstrijd is voor ons ook een bezwaar. Godsdienstig is het vaak oppervlakkig, b.v. het dankgebed op blz. 24, waar geen zonde, noch vergeving in voorkomt. Zoo ook wat betreft Gerts bekeering op blz, 192. Het is niet in gereformeerden geest geschreven. Daarom kunnen we het maar matig aanbevelen. Nieuwe spelling. Conclusie: matig aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1938

Auteur: W. Broos

Titel: De mulo-jaren van Gert van Santen

Druk: 2

213 blz.

G.K.C.B. 19 t.d.t. Dit prachtige dikke boek met zijn kleurige bandteekening van Lutz is voor onze jongens stellig een begeerenswaardig bezit. Gert van Santen, zoon van een kleinen boer in Griendwijk, wordt leerling van een stads-Mulo-school. Door zijn zucht om in alles te zijn als zijn vrienden, wordt hij langzamerhand tot verkeerde dingen gebracht: hij slentert 's avonds langs de straat en rookt sigaretten. Om aan geld te komen, verkwaanselt hij schriften van school en knoeit met de kas van de voetbalclub. Eindelijk komt het bedrog uit en door veel schande en verdriet leert Gert waarlijk bidden. Hij gaat van school af, maar de vader van zijn vriend bezorgt hem een kantoorbetrekking, en zoo vindt Gert een nieuw begin. 85 cent voor een dergelijk kapitaal werk, met mooie letter en goede illustratie is een koopje Maar van nog grooter belang is, dat de inhoud op zulk hoog peil staat. Het gezin Van Santen is een geloovig gezin; ondanks allen tegenspoed en druk blijft het vertrouwen op God onverzwakt. Roerend is het sterfbed van moeder, als ze afscheid van man en kinderen neemt. Door de opvoeding in die omgeving blijft het geweten van Gert kloppen, hoewel hij telkens aan booze influisteringen gehoor geeft. Ook de vergevende liefde van Christus wordt openbaar, na boete en oprecht berouw. We bevelen dit royale, goedkoope, echt Christelijke boek hartelijk aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1941
